

कोकनख (कोक + नख) m. pl. N. pr. eines Volkes, v. l. für कोकरक VP. 193, N. 124.

कोकनद 1) m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 2, 1026. Z. f. d. K. d. M. II, 30. SCHIEFNER, Lebensb. 330 (100). — 2) n. der rothe Lotus AK. 1, 2, 2, 41. H. 1163. an. 4, 139. MED. d. 47. die rothe Wasserlilie H. an. MED. कुमुदः पुण्डरीकश्च तथा कोकनदेतपतैः MBh. 3, 11578. 14, 1316. नीलन-
लिनाभमपि तन्वि तत्र लोचनं धारयति कोकनद्वपम् Gtr. 10, 5. व्याको-
शकोकनदता Cc. 4, 46. कोकनदक्व m. und adj. die Farbe des rothen
Lotus und von der Farbe d. r. L. AK. 1, 1, 4, 24. H. 1242. Nach H. an.
hat das blosse कोकनद dieselbe Bedeutung. — Zerlegt sich scheinbar
in कोक + नद.

कोकबन्धु (कोक + व०) m. der Freund der Kākravāka, ein Bein.
der Sonne, weil diese die in der Nacht von einander getrennten Paare
wieder verbindet.

कोकयातु m. ein nächtliches Gespenst in Gestalt des Koka (Kuckucks)
RV. 7, 104, 22.

कोकरक m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6, 369. VP. 193.
कोकलिक m. N. pr. eines Mannes SCHIEFNER, Lebensb. 266 (36).
कोकली f. N. pr. einer Frau Buan. Lot. de la b. l. 787.
कोकवाच (कोक + वाच) m. = कोकउ Riġan. im ÇKDr. unter कोकउ.
कोकात (कोक + अत) m. N. pr. aus कोकात zu schliessen.
कोकाग्र (कोक + अग्र) m. N. einer Pflanze (समष्टिल) Riġan. im ÇKDr.
कोकामुख N. pr. eines Tirtha MBh. 3, 8136. 13, 1738. HARIV. LANGL.
t. I, p. 310. कोकामुखमाहात्म्य Vār. P. in Verz. d. B. H. No. 483. fg.
कोकाट m. Schimmel (Pferd) H. 1237. — Wohl ein Fremdwort.
कोकिल (onomat.) Up. 1, 54. m. 1) der indische Kuckuck (vgl. कोक),
dessen liebliche Töne von den Dichtern häufig hervorgehoben wer-
den, AK. 2, 3, 19. H. 1321. भास्कोरदयकालो ऽयं गता भगवती निशा । अ-
सौ मुकुलो चिह्नः कोकिलस्तात कृजति ॥ R. 2, 82, 2. 3, 79, 10. कोकिलो
हृदयग्राही Viçv. 14, 6. Suçr. 2, 246, 4. Çik. 32, 11. पुंस्कोकिलनिनदः
MBh. 1, 2849. Çik. 131. कोकिला das Weibchen gaṇa अज्ञादि zu P. 4, 1,
4. Suçr. 1, 22, 10. मधुरैरपि कोकिलाकलकलैः BHARTR. 1, 34. कोकिलाम-
ञ्जुभाषणी Ragh. 12, 39. आदिश — रतिहृत्तिपदेषु कोकिलो मधुरालापनि-
सर्गपाण्डितम् KUMĀRAS. 4, 16. कोकिलान्नत Verz. d. B. H. No. 408 (9).
1203. — 2) eine Art Maus (मूषक) Suçr. 2, 274, 4. — 3) ein best. gifti-
ges Insect (vgl. कोक) Suçr. 2, 288, 7. — 4) Kohle (nach ihrer Schwärze)
TRIK. 1, 1, 70. — 5) N. pr. eines Rāgaputra KĪTH. ANUKR. in Ind. St.
3, 460.

कोकिलक (von कोकिल) N. eines Metrums (4 Mal ~~~~~, ~~~~~,
~~~~~) COLEBR. Misc. Ess. II, 162 (XVII, 7).

कोकिलनयन (को० + न०) m. N. einer Pflanze, = कोकिलान्न RAMĀN.
zu AK. 2, 4, 2, 23. ÇKDr.

कोकिलमैत्रावरुण (को० + मै०) die Verrichtungen des Maitr. bei der
कोकिलीष्टि betreffend, n. Titel einer Schrift Ind. St. 1, 469.

कोकिलहोत्र (von को० + होत्र) die Verrichtungen des Hotar bei
der कोकिलीष्टि betreffend, n. Titel einer Schrift Ind. St. 1, 469.

कोकिलान्न (को० + अन्न Aṅge) m. N. einer Pflanze, Asteracantha lon-
gifolia Nees (soll auch Capparis spinosa L. sein), AK. 2, 4, 2, 23. Weiss

II. Theil.

und roth blühend RATNAM. im ÇKDr. Auch कोकिलान्नक m. Svāmin zu
AK. im ÇKDr.

कोकिलावास (को० + वास) m. der Mangobaum (s. घास) Riġan.
im ÇKDr.

कोकिलेनु (को० + इनु) m. eine Art Zuckerrohr (कृत्तेनु) Riġan. im ÇKDr.
कोकिलेष्टा (को० + इष्टा gesucht) f. N. einer Pflanze (मलान्मू) Ri-
ġan. im ÇKDr.

कोकिलोत्सव (को० + उत्सव) m. der Mangobaum Riġan. im ÇKDr.
— Vgl. कोकिलावास.

कोकट s. unter कोङ्कट.

कोङ्क m. N. pr. eines Volkes: कोङ्कवेङ्कवारुयान् Bhig. P. 5, 6, 8, 10.
— Vgl. कोङ्क, कोङ्कण.

कोङ्कट m. N. pr. eines Scholiasten des AMARAKOŚHA. COLEBR. Misc.
Ess. II, 54. Wils. 1ste Aufl. p. xxiii. कोङ्कट ÇKDr. unter तोरण.

कोङ्कण 1) m. N. pr. eines Volkes an der Westküste des Dekhans
LIA. I, 130. fg. H. an. 3, 201. VARĪH. BṚH. S. 14, 12 in Verz. d. B. H.
241. कोङ्कणपति DAÇAK. 193, 11. घाक्रम्य क्रमुवान्सत कोङ्कणान्सत ता-
पयन् Riġa-TAR. 4, 159 (vgl. TROYER zu d. St.). Vgl. कोङ्कण. — 2) u. eine
Art Waffe H. an. — Vgl. कोङ्कणामुत.

कोङ्कणक m. pl. = कोङ्कण I. HARIV. 784.

कोङ्कणावती f. N. pr. eines Flusses HARIV. LANGL. t. I. p. 308 (कोङ्क
नावती).

कोङ्कणामुत m. ein Bein. Paraçurāma's (Sohn der Koṅkaṇā) ÇABDAH.
im ÇKDr.

कोकार (कोम् + कार) m. der Laut kōm: क्रूरकोकारतंसूचितनेत्रप्र-
वेशो वायसस्तं समार्जं समायातः PAÑKĀT. 138, 7.

कोर्च (von कुच्) 1) adj. einschrumpfend gaṇa ज्वलादि zu P. 3, 1, 140.
— 2) m. a) das Einschrumpfen: लघ्वोच Suçr. 1, 269, 1. — b) Bez. einer
Mischlingskaste, der Sohn eines Fischers und der Tochter eines Fleischers
BRAHMAV. P. im ÇKDr.

कोजागर (को + जागर०) m. ein best. Fest, die unter Wachen und
Spielen gefeierte Vollmondsnacht im Monat Āçvina TRIK. 1, 1, 108. HĀ.
63. आश्विने पौर्णमास्यां तु चरेज्जागरणं निशि । कामुदी सा समाध्याता का-
र्या लोकविभूतये ॥ कामुद्यां पूजयेन्नक्षत्रीमिन्द्रमैरावतं स्थिरम् । सुगन्धिर्न-
शि सद्देशश्चान्तिर्जागरणं चरेत् ॥ निशाये वरदा लक्ष्मीः को जागतीति भाषि-
णी । तस्मै वित्तं प्रयच्छामि अतः क्रीडां करोति यः ॥ LĪNGA-P. in TITHĪ-
DIT. ÇKDr.

कोञ्ज m. = कोच्च N. pr. eines Berges H. 1029, Sch.

कोट gaṇa अस्मादि zu P. 4, 2, 80. 1) Feste (vgl. कोट, कुट) H. an. 2,
84. MED. t. 6. Nach ÇKDr. und WILS.: m. — 2) m. Bart H. ç. 121. —
3) m. a shed, a hut (vgl. कुट, कुटी). — 4) m. crookedness, curvature (von
1. कुट). WILS. — 5) f. कोटा P. 3, 1, 17, VĀRT. 1. — Vgl. अकोट, अमर-
कोट, देवीकोट.

कोटक m. Zimmermann, als Mischlingskaste: der Sohn eines Mau-
rers und der Tochter eines Töpfers BRAHMAVAIV. P. im ÇKDr. Nach WILS.
auch adj.: who or what curves or bends (von कुट).

कोटचक्र (कोट + चक्र) n. Verz. d. B. H. No. 880. 914. कोटप्रकरण u.
ibid. 903.